

Winnie de Poeh en vriendjes

Winnie de Poeh

Knorretje

Kanga en Roe

Christoffer Robin

Teigetje

Konijn

Uil

Iejaar

Teddy Beer

Uit *Toen we nog klein waren* van A.A. Milne

Mijn Teddy Beer doet aan de lijn,
hij wil zo graag wat slanker zijn.
Hij heeft een hele dikke buik,
en daarom neemt hij vaak een duik
vanaf mijn bed tot op de grond.
'Zo blijft een dikke beer gezond,'
zegt Teddy, als hij doodmoe ligt
te hijgen met zijn ogen dicht.

'Begrijp jij,' zegt hij, 'waarom ik
nu juist zo klein ben en zo dik?
Ik wil zo graag wat mooier zijn,
ik hou zo van een slanke lijn.
Maar als ik niet naar buiten mag,
en hier moet zitten, dag aan dag,
of misschien wel het hele jaar,
dan blijf ik altijd veel te zwaar!'

Hij kijkt naar buiten door het raam,
en fluistert zacht zijn eigen naam:
'O Téddey, Teddy,' fluistert hij,
'O Teddy, Teddy, wat wil jij
toch graag naar buiten in de zon.
O Teddy Beer, als dat eens kon,
dan kon je lopen voor je lijn,
dan zou je heel wat slanker zijn!'

En 's avonds in het kinderbed,
als niemand, niemand op hem let,
dan zie je vaak een dikke traan,
over zijn bolle wangen gaan.
De poppen zijn allang in slaap,
net als het hondje en de aap.
Maar onze kleine Teddy Beer,
woelt nog onrustig heen en weer.

Hij zit wat zielig in een hoek,
te kijken in een prentenboek.
En dan ziet hij opeens een plaat,
waarop een echte koning staat.
Zijn naam is: Koning Lodewijk,
een koning van het Franse rijk.
Een dikke man, zoals je ziet,
die bijgenaamd werd: 'Mooie Piet'.

Mijn beer zit rechtop in het bed,
zijn ogen glimmen van de pret.
Die koning was toen heel beroemd,
en hij werd 'Mooie Piet' genoemd.
Maar kijk toch eens hoe dik hij was,
hij droeg een hele grote jas.
Ik denk dat ik dan wel een keer,
de bijnaam krijg van 'Mooie Beer'!

Mijn beer ligt met zijn ogen dicht,
een stille lach op zijn gezicht.
Ik denk dat ik een beetje lijk,
op deze Koning Lodewijk!
O, dat ik toch nog mooi kan zijn,
al ben ik dan ook dik en klein.
Wie had dat ooit van mij gedacht,
hier heb ik jaren op gewacht.

De nacht is eindelijk voorbij,
de poppen liggen zij aan zij.
Ze slapen nog, maar Teddy Beer
loopt al onrustig heen en weer.
Hij denkt: die Koning Lodewijk,
die man waar ik precies op lijk,
zou die al dood zijn, of nog niet?
Waar zou hij zijn, die 'Mooie Piet'?

Hij kijkt nieuwsgierig door het raam,
en fluistert zacht die ene naam:
'O, Koning Lodewijk, loop jij
wel eens dit grote huis voorbij?
De deuren zijn altijd op slot,
maar kijk, die ene is kapot.
Het lijkt wel of hij opengaat...'
En Teddy Beer staat al op straat!

En als hij dan een man ontmoet,
een man die hem wat lachend groet,
dan zegt hij vrolijk: 'Dag, meneer,
wat zegt u van het mooie weer?
Wat heerlijk, hè, die ochtendzon.'
Dan zegt de man verbaasd: 'Pardon!
Zo zo, ja ja, ik dacht het al,
dit is toch wel een gek geval.'

Maar Teddy heeft het niet gehoord,
hij staat doodstil en zegt geen woord.
Hij kijkt en kijkt en kijkt en kijkt...
en weet dan waar die man op lijkt.
Het is, geloof ik, denkt hij blij,
die Lodewijk, die vriend van mij.
Die Franse koning uit het boek,
Die 'Mooie Piet', waar ik naar zoek!

'Bent u soms,' vraagt hij heel beleefd,
terwijl zijn stem een beetje beeft,
'bent u soms Koning Lodewijk,
de koning van het Franse rijk?'
De ander zegt: 'Jawel, meneer,
maar bent u dan soms Jonkheer Beer?'
En Teddy antwoordt met een knik:
'Ja, Majesteit, ja, dat ben ik!'

De koning praat een hele tijd,
Met koninklijke waardigheid,
over het mooie zomerweer
met onze kleine Jonkheer Beer.
Maar dan zegt Koning Lodewijk:
'Ik moet weer naar mijn koninkrijk.
Ik wens u nog een goede dag.
Dat ik u vaak ontmoeten mag!'

Mijn beer doet niet meer aan de lijn.
'Waarom moet ik wat slanker zijn,'
zegt hij verbaasd, als ik hem vraag:
'Moet jij niet oefenen vandaag?'
'Ik zit hier lekker in de hoek,
ik lees veel liever in een boek.
Ik hou niet van een slanke lijn,
ik wil juist graag nog dikker zijn!'

Poeh doet zijn best, maar het valt niet mee:
hij wint geen prijs met een woordjesdictee...

...want veel te veel letters van het alfabet
gaan aan de wandel tussen de A en de z.

Ook met zijn eigen naam gaat het fout.
'Omdat ik een rood potlood vasthoud,'
zegt Poeh, en hij krabt op zijn kop.

'Ik denk dat het met blauw beter gaat.'
Maar weer valt het zijn vriendjes op
dat daar toch niet écht 'Poeh' staat.